

המערכת

ואם אז דובר רק על קומץ החיילים המובחרים – הרי היום חובה עלינו לסחוף את העם כולו בקריאה מהדהדת גם אל אלו ה"שואלים כמתייאשים: על מי לנו להשען ועל מה לקוות" – "יהודים! אל מקום ליאוש"

אן אלטער פריינט, אן אלטער "דבר"

והוא הרי בכלל יהודי לא ישראלי – ולכן "הציפיה הגדולה ממנו בשעה זו שיתמסר בכל כוחו לחיזוק אותם שרשים".

– ומה בקשר למלחמה המתנהלת היום באה"ק? (אפילו השמאלנים כבר החלו להשתמש בביטוי זה לתיאור המצב). ומה בקשר לדבריו – ומעשיו – של אותו ידיד או והיום בנושא שליומות הארץ? ומה עם חִבְרָתוֹ לאלה שביטאו את "הכרתם הפנימית ואמונתם" בחשיבות המהפכה האזרחית? ומה עם דברי הרבי אשר "רביזיה במערכת החינוך" המתנהלת תמורת שתיקה מול מהלכי הנסיגה הריהי מוכתמת בדם יהודים?

אה אתה מתכוון לכמה גרגירי חול ביש"ע ובגולן. נו באמת מה זה חשוב לעומת "אותם שרשים" אליהם צריך להתמסר בכל הכוח – ומי שלא הבין את הכוונה במילים "יתמסר בכל כוחו" נזכיר: כסף הוא כוח. והבקשה "לפירעון" כבר הוגשה.

ומהם ההצעות שניתנו אז לפני שלוש שנים לפתרון המצב? הוא היה די אופטימי יש לציין אותו כותב. הוא מתאר את "אותה מערכה הירואית המתחוללת ברגעי הגלות האחרונים" בה "הצד שכנגד יורה בכל התותחים לכל הכיוונים בטירוף ובפראות שלא נודעו מעולם" – ואז... ציטוט:

וברגעים הקשים הללו כאשר נדמה שאי-אפשר להרים את הראש מרוב יריות – מתחולל המפנה. החיילים הפשוטים במסירות נפש עלילאית יוצאים בריש גלי וביד רמה בתוקף מחדש ישן-נושן של חיילי בית דוד ומנצחים את המערכה הגורלית. ומול קני האויב כשהאש הצולבת ניתנת מכל הכיוונים וכבר נראים ראשוני הנסוגים והבורחים פותחים הם במתקפת מחץ של אוצר העליון ובמארש אדיר של נצחון.

ואם אז דובר רק על קומץ החיילים המובחרים – הרי היום חובה עלינו לסחוף את העם כולו בקריאה מהדהדת גם אל אלו ה"שואלים כמתייאשים: על מי לנו להשען ועל מה לקוות" – (מתוך רשימותיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א שפורסמו בתו"מ ח"א עמודים 1-ח):

"יהודים! אל מקום ליאוש בעינינו"

לא נחות אף שאלו ברכב נו' כי עם נחצי אנו ע"י התקשרות בה' נחצי . . וע"י זה יתגלה הנס . . שיראו הכל נפלאות ד' בגאולת עמו ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו אמן כן יהי רצון". אז קדימה עם מארש הנצחון: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

כיוון שהתגלגל לידי 'בית משיח' גליון 166 (וואו לפני 147 גליונות!) וראיתי שכתב שם מי שכתב "דבר מערכת" התואם בדיוק את מצבנו כעת – החלטתי לא להתחרות עם כשרוני אלא להעתיק את דבריו מילה במילה פחות או יותר (טוב יהיו גם מספר הוספות אקטואליות עבור אלה שזוכרים מאז).

אז מה "הוא" כותב שם? הבה ונקרא:

שוב ננסנו ל"תהליך שלום". תהליך הכולל כידוע לכל המעודכן במהדורות החדשות באה"ק התראות חמות עד רותחות על פיגועים קריאה לתיגבור העירנות מחשש להנחת מטענים פריסת אלפי שוטרים בצירי התנועה הפיכת מרכזי הערים למתחמים מבוצרים כמו ברפובליקת בנות. והר הגעש המבעבע כבר החל לפרוץ החוצה בצורת שני פיגועי ירי [בתשס"א: פיגוע דריסה מחריד והתקפת טילי נ"ט בחרמון] זאת לפי הכלל הידוע: יש דיבורים – יש פיגועים (היל"ת לא תקום פעמיים צרה) . . כל כניסה למשא ומתן עם הערבים [בתשס"א: האיתותים לסוריה] מסכנת פיזית את היהודים היושבים בציון בדוק ומנוסה.

אז בטח יש הפגנות המוניות ושלטי "ארץ ישראל בסכנה" מתנוססים תחת כל עץ טוב ליהודים וגשר כפר-חב"ד חסום מפה לפה? אי-פה! לפעמים עומדים המומים מול צעדי ההשתקה של כל בדל-מחאה אשר מאן דהו מעז להשמיע. כאילו כלום לא קרה.

. . מהיכן מגיע הבטחון המופרז הזה מהיכן נובעת השיטה החדשה של תקציבים תמורת שקט תעשייתי? . . מסתבר שאין כל חדש תחת השמש והתיאור המדוייק המופיע בלקוטי-שיחות למצבנו כיום – ממש מדהים (חלק טז עמ' 11):

ישנם כאלה הטוענים "אהות לנו בבית המלך". ידיד חדש או ידיד ותיק ("א נייער פריינט אָדער אָן אַלטער פריינט") ובמילא אם הוא גזור גזירה ח"ו אין היהודים צריכים להירתע ולמרות שהיא היפך התורה עליהם לקיים אותה –

איי הופכים עבדים לפרעה כדי לבנות את פיתום ורעמסס – במקום להיות עבדי הוי' ע"י לימוד התורה בהתמדה ושקידה וקיום מצוותיה בהידור ובכל דרכיך דעהו – הרי מכיוון שהיים במצרים ובמיטב הארץ – צריך לוותר . . .

עד כאן מה"אלטער דבר" (ה"דבר הישן").

אז מה אתם חושבים? השתנה משהו מאז? לא. גם היום מגישים נציגי מנזר-השתקנים "הבטחה לפירעון". מצטטים באדיקות את לשונו-הזהב של "הידיד הותיק" בראיון לעתון אנטי-דתי ("זו אמירה שראוי להתייחס אליה ברצינות"...) בו הוא מבטא את "הכרתו הפנימית ואמונתו בחשיבותם של ערכי היהדות" –